

dra Repan, Dan Condurache, Monica Ghiuță, Jeanine Stavarache, Daniel Tomescu, Boris Petrof etc.

● Tot despre o pagină importantă din trecutul apropiat al țării — 23 August 1944 —, tot despre lauritori anonimi de istorie, tot despre opțiuni de conștiință determinate de momente cruciale ale vieții politice și sociale, putem vorbi și în cazul piesei lui Paul Ioachim, *Iubire de-o seară*. Interesantă, demnă de reținut în această piesă ni se pare a fi ideea confruntării nu între poziții diferite (sau nu în primul rînd), ci între slăbiciunea și lăția fiecăruia, între hotărîre și șovăială, între gîndul cutezător și fapta uneori lipsită de cutezanță. Puterea de a învinge, încamnă puterea de a te învinge — cu luciditate, cu suferință, uneori cu prețul propriei vieți.

Spectacolul radiofonic condus de Daa Puican a dat textului o „tăietură” sigură, expresiv dramatică, atrăgînd atenția asupra semnificațiilor, și mai puțin asupra întîmplărilor. Distribuția, inspirat al-

cătuită, a cuprins pe Colea Răutu, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Carmen Galin, Dan Condurache, Nicolae Ilescu, Mihai Mălaimare, Rodica Mandache, Radu Panamarenco, Florina Cercel ș.a.

● O foarte frumoasă, pilduitoare parabolă este piesa lui Radu Stanca *O poveste de iubire*. Cu mijloacele doar aparent naive ale basmului, piesa vorbește despre mereu înșelătorul joc între aparențe și esență, despre frumusețea trupului și frumusețea sufletului, despre lungul, spinosul, dar minunatul drum al înțelegerii.

Sînt pagini de vibrație poetică, de înaltăne a gîndului și puritate a trăirii, pagini descifrate cu finețe, cu un subtil, permanent balans între gravitate și zîmbet, de regizorul Cristian Munteanu și de o remarcabilă echipă de actori Ștefan Iordache, Adela Mărculescu, Mircea Albulescu, Adrian Georgescu, Ion Marinescu, Ica Matache, Monica Ghiuță ș.a.

Cristina DUMITRESCU

caricaturisti si thalia

Anda
Călugăreanu
văzută
de
Cristina
Neagu

TUDOR Stai, tovarășe, cum vine una ca asta! Că femeia, la urma urmei, își are casă, își are copii, își are bărbat! **DOINA** Această femeie de mult e moartă — tot ce-a avut a dat casei și copiilor. A murit din dărnicie, a rămas numai umbra dintr-însa, dar voi și umbra ați pus-o la muncă, să vă fie vouă mai bine. Dacă au fi fost cerurile deschise, Veta demult ar fi fost înălțată la cer și făcută sfință, dar pentru că cerul nu mai rodește sfinți, trecutul m-a trimis să vin să iau umbra asta de la voi, s-o duc în țara Doinelor, lăsînd-o printre legendele acestui neam...

(Pornesc amîndouă prin ninsoare, urcă încet culmea dealului, spre stîină, și e numai soare, numai senin, numai vrajă e acolo, în lumea lor.)

MARIA (intr-un tirziu): Ca să vezi... Le poți număra pe degete. Doinele iese, și cînd te gîndești că una dintr-insele e chiar mama noastră...

(Pălește încet lumina depărtărilor. Sub cort zac cioburile unui vechi aparat de radio — nici melodii, nici petale. Cît a fost, s-a dus.)

TUDOR (intr-un tirziu) Apăi, de se mai face odată olimpiadă, să cerce ei să nu mă pună președinte... Că cu am neamuri, tovarăși, în țara Doinelor! Ia, cine se mai poate lăuda cu așa ceva!

(Pleacă cu toșii. Ultimul iese Tudor și, în clipa cînd era de-acum în prag, iară se aud lovituri puternice în poarta de fier Tudor tresare și rămîne înmărmurit.)

CORTINA

caricaturistii si thalia

Carmen Petrescu și Carmen Galin
văzute de Cristina Neagu